

Duidelijk en volledig verzoek om vaststelling VA leidde tot beperking heffingsrente

Toelichting staatssecretaris van 26 maart 2009 nr. DGB 2009-555, n.a.v. uitspraak Hof Arnhem van 29 januari 2009, nr. 2007/00536, jaar 2004

Belanghebbende (B) verzoekt de inspecteur op 16 oktober 2003 een voorlopige aanslag (VA) IB 2004 op te leggen van € 50 000. Op 31 januari 2004 wordt een eerste VA aanslag opgelegd, berekend naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 35 000. Een tweede VA volgt op 29 december van dat jaar, berekend naar een belastbaar inkomen van € 50 000. De definitieve aanslag IB 2004 is op 8 november 2005 vastgesteld en berekend naar een belastbaar inkomen van € 153 067. Dit resulteerde in een bedrag van € 69 691 aan verschuldigde inkomstenbelasting. Daarbij is € 4 403 aan heffingsrente berekend.

Rechtbank

De heffingsrente wordt verminderd tot € 1 626. Tegen deze beslissing gaat de inspecteur, tevergeefs, in hoger beroep.

Hof

Op grond van bestaand beleid moet worden geconcludeerd dat wanneer een duidelijk en volledig verzoek om een VA is gedaan, het in rekening brengen van heffingsrente kan worden beperkt tot het bedrag dat zou zijn berekend indien de door een belanghebbende gevraagde VA drie maanden na het verzoek zou zijn vastgesteld. In deze zaak is niet bestreden dat sprake is van een duidelijk en volledig verzoek.

De staatssecretaris deelt mee dat hij geen beroep in cassatie heeft ingesteld. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

B heeft 16 oktober 2003 verzocht om de vaststelling van een VA aanslag voor het jaar 2003 ad € 35 00 en voor het jaar 2004 ad € 5000. Naar aanleiding van dit verzoek is door de inspecteur op 14 november 2003 een VA 2003 opgelegd naar een inkomen van € 35 000 in plaats van een te betalen bedrag van € 35 000. Voor het jaar 2004 is naar aanleiding van het verzoek geen VA opgelegd. Ook is aan B niet meegedeeld dat het op dat moment nog niet mogelijk was om een VA op te leggen.

Per 31 januari 2004 is door het aangiftesysteem op basis van de laatst bekende gegevens (de VA 2003 met een inkomen van € 35 000) ook voor 2004 een VA opgelegd naar een inkomen van € 35 000. Eind 2004 is een nadere VA 2004 opgelegd naar een inkomen van € 50 000. Uit het procesdossier wordt niet duidelijk op basis waarvan deze aanslag tot stand is gekomen.

De definitieve aanslag 2004 resulteert in een te betalen bedrag van € 69 691. B doet een beroep op het besluit van 24 oktober 2001, nr. CPP2001/2110M, V-N 2001/60.1.1 (vervangen door het besluit van 7 maart 2008, nr. CPP2007/3267M, *Stcrt.* nr. 55) en verzoekt om de heffingsrente te beperken tot het deel van de aanslag dat uitstijgt boven € 50 000.

In het hierboven genoemde beleidsbesluit wordt goedgekeurd dat op verzoek berekening van heffingsrente beperkt wordt in gevallen waarin een belastingplichtige een duidelijk en volledig verzoek doet om vaststelling van een (nadere) VA en een (nadere) VA niet binnen drie maanden tot stand komt.

In casu heeft B reeds in oktober 2003 een dergelijk verzoek gedaan tot oplegging van een aanslag ad € 50 000. Dit verzoek is op zich prematuur. De Belastingdienst heeft B hier echter niet op gewezen. Naar de letter heeft B derhalve aan de

voorwaarden van het tegemoetkomende beleid voldaan. Gesteld zou echter kunnen worden dat van B ook verwacht mag worden dat wanneer hij (naar aanleiding van zijn verzoek) een onjuiste VA krijgt ook enige actie mag worden verwacht.

Door de invoering van het nieuwe VA/VT programma kunnen belastingplichtigen zelf in feite hun VA dan wel VT op het gewenste niveau vaststellen. Voor de belanghebbende in deze zaak stond die mogelijkheid echter nog niet open. Ik verwacht dan ook dat door het gebruik van het VA/VT programma het niet vaak meer zal voorkomen dat geen of een te lage voorlopige aanslag wordt opgelegd.

Gelet op het feit dat in casu de Belastingdienst B niet heeft gewezen op het premature karakter van zijn oorspronkelijke verzoek en de invoering van het VA/VT programma, waardoor vergelijkbare gevallen zich niet of nauwelijks meer zullen voordoen, berust ik in het oordeel van het hof in deze zaak.